

З НОВИМИ СИЛАМИ ЗА НАВЧАННЯ, ДРУЗІ!

ДО НОВИХ УСПІХІВ

В минулому семестрі викладачі та студенти нашого університету добились значних успіхів у науковій та учбовій роботі. Попередні дані про хід зимової сесії свідчать про те, що деканати разом з громадськими організаціями факультетів врахували минулорічні недоліки і провели сесію більш організовано.

Особливо це помітно в роботі хімічного, біологічного та філологічного факультетів.

Втілюючи в життя рішення грудневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КПУ, хіміки успішно поєднують наукову, учбову і громадську роботу. Вони наполегливо оволодівають знаннями.

У зимову сесію велика кількість студентів склала сесію успішно. Відзначилися студенти першого курсу.

Добились високих показників і біологи. На п'ятому курсі 50 студентів склали всі іспити на відмінно. Серед них Р. Рожко, В. Панченко, М. Сергеева, В. Лисенко. Друге місце по успішності посідає третій курс. Тут у цю сесію краще всіх відповідали товариші М. Бобик, Т. Серцова, Л. Титаренко.

Організовано провели зимову сесію філологи. Кількість відмінників навчання у них збільшилась до семидесяти. Половина з них — студенти п'ятих курсів.

На історичному факультеті зимова екзаменаційна сесія пройшла з високими якісними показниками успішності. Дві третини всього складу одержали на іспитах добрі і відмінні оцінки.

Відзначилися студенти I курсу. За винятком студента Ісаєва, який з неповажних причин не брав участі в сесії, першокурсники склали всі іспити, причому значна частина з них на іспитах з фахових дисциплін одержала добрі і відмінні оцінки. Приємно відзначити, що на першому курсі 9 осіб склали всі іспити на відмінно, серед них комуністи т. т. Бойченко (староста курсу), Красницький, Панченко, Пода, комсомольці Кікоць, Навоєнко, Спірина, Чесняков.

Напружені працювали у минулому семестрі фізики і математики.

На всіх курсах фізичного факультету, крім третього, сесія пройшла краще ніж у минулому році. Результатом наполегливої учбової і практичної роботи є те, що майже всі студенти-фізики пройшли тривалу практику на «відмінно».

Хороших показників добились також студенти факультетів іноземних мов, географічного. Піднялась успішність на вечірньому та заочному відділах.

Але в роботі факультетів є ще недоліки. Наприклад, на I та II курсах біологічного факультету є незадовільні оцінки. Це викликає тривогу.

Не все гаразд і на механіко-математичному факультеті. Тут є деякі порушення правил складання іспитів, неявка з неповажних причин.

Сесія показала, що там, де партійні та комсомольські організації факультетів під час сесії не послабляли своєї уваги до академічної роботи, там і сесія пройшла успішно. Отже, завдання полягає в тому, щоб партійну і комсомольську роботу вести безперервно, конкретно, відповідно до завдань дня.

Деканатам усіх факультетів у наступному семестрі необхідно посилити контроль за навчанням кожного студента, звернути особливу увагу на індивідуальну допомогу відстаючим, повести рішучу боротьбу з прогульниками, широко залучати усіх студентів до роботи в наукових гуртках.

Другий семестр розпочинається разом з відкриттям лютого Пленуму ЦК КПРС, на якому будуть розглянуті питання інтенсифікації сільськогосподарського виробництва на основі широкого застосування добрив, розвитку зрошення, комплексної механізації і впровадження досягнень науки та передового досвіду для якнайшвидшого збільшення виробництва сільськогосподарської продукції. Відповімо високою успішністю в навчанні і в науковій роботі на рішення лютого Пленуму ЦК КПРС.

ДО ЮВІЛЕЮ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

НЕЗАБАРОМ відбудеться 150 років з дня народження Тараса Григоровича Шевченка. До цієї знаменної дати готується вся країна. Широко розгорнулась підготовка до ювілею і в нашому університеті.

Ювілейний шевченківський комітет ОДУ організував виступ викладачів та студентів старших курсів з лекціями і бесідами на шевченківські теми на підприємствах, установах та колгоспах області. Організовані шевченківські читання на Одеському заводі ім. Січневого повстання, на всіх факультетах університету.

На базі філологічного факультету ОДУ на громадських засадах створюється шевченківський кабінет. Керує ним доцент П. Маркушевський. Викладачі історичного і філологічного факультетів видають збірку: «Вивчення життя і творчості Т. Г. Шевченка в вищій школі». Вони візьмуть участь в

проведенні кушових міжрайонних семінарів лекторів-літературів, виступлять по радіо, телебаченню і в пресі з повідомленнями, зв'язаними з життям і творчістю Т. Г. Шевченка.

Ювілейний комітет ОДУ організує перегляд і обговорення шевченківських кінокартин та вистав. В одному з районів області буде проведено вечір, присвячений великому Кобзарю, на якому виступить університетський ансамбль бандуристів зі спеціальною програмою.

10 березня 1964 року в університеті відбудеться урочистий вечір, присвячений 150-річчю з дня народження великого Кобзаря.

Життю і творчості Т. Г. Шевченка присвячуються наукові студентські конференції, на які запрошуються студенти консерваторії і художнього училища. Скликається і загальноуніверситетська наукова конференція.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ОДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 4 (776).

8 лютого 1964 р.

Ціна 2 коп.

НА грудневому Пленумі ЦК КПРС всебічно обговорювалось питання про розвиток хімії в нашій країні. Як і завжди, на цьому Пленумі Комуністична партія тісно пов'язала завдання господарського будівництва з вихованням народу в дусі високих ідеалів комунізму.

На Пленумі були поставлені й дуже важливі питання виховання молодого покоління — про зміст розумового й політехнічного навчання в школі, про підготовку вчителів хімії для шкіл, про відповідальність батьків за виховання дітей і відповідальність дітей за забезпечення старості батьків.

Мова на Пленумі йшла про гуманізм, про комсомол і його виховну роль на новому етапі будівництва комунізму, про роль вчителів, про їх матеріальне становище.

Ленінський ЦК нашої партії розвиває далі вчення К. Маркса, В. І. Леніна і про політехнізм. Тепер в поняття політехнізму ми включаємо не тільки вивчення енергетичних, механічних основ великого машинного виробництва, але й хімічних (технологічних) основ високотехнізованого виробництва.

НАШІ ПРОПОЗИЦІЇ

Після Пленуму викладання хімії повинно різко покращитись. Школи повинні покінчити з недооцінкою викладання хімії. Буде збільшено кількість годин на цю дисципліну, покращиться обладнання хімічних кабінетів.

РІШЕННЯ ПЛЕНУМУ ЦК КПРС В ЖИТТЯ!

Повинна змінитись система підготовки викладачів хімії для шкіл. До цього часу така підготовка велась в педінститутах, а університети готували кадри для наукових і виробничих хімічних лабораторій. Тепер у великій кількості прикрай методичній і педагогічній підготовці будуть готувати викладачів хімії університети, зокрема, Одеський університет.

Не можна зараз миритися з тим, що на методику хімії в університетах відводиться на хімічному й біологічному факультетах по 36 годин. Не можна скорочувати години, які відводяться на педаго-

гічну практику в університеті й замінювати її виробничою практикою на вчительських фуркаціях. Немоżliва хімізація всієї країни без участі школи в цій великій справі. А для цього в школі хімію будуть викладати висококваліфіковані хіміки з університетською і педінститутською спеціальною хімічною освітою. Це два однакових процеси: хімізація виробництва й підготовка вчителів хімії для школи.

Кафедра педагогіки пропонує на обговорення такі пропозиції: провести перед початком педагогічної практики семінар з хімії для всіх викладачів хімії і методистів, які будуть керувати педагогічною практикою, провести практикум студентів-хіміків і біологів, які йдуть в школу на практику. В основу роботи семінару й практикуму покласти матеріали й рішення грудневого (1963) Пленуму ЦК КПРС.

Доцент В. РУЖЕЙНИКОВ,
завідуючий кафедрою педагогіки.

ЯК СОНЦЕ СЯЄ ДРУЖБА НАША

НЕДАВНО наш університет приймав дорогих гостей — студентів і викладачів, учасників художньої самодіяльності Тбіліського державного університету. Гості познайомились з життям нашого університету, оглянули історичні місця і визначні пам'ятники міста-героя.

Свій перший концерт вони дали для студентів і вчених нашого університету у Великому актовому залі. Це був чудовий вечір дружби представників двох братніх народів України і Грузії. Всі, хто

був на цьому чудовому вечорі, назавжди запам'ятають сонячні посмішки, чудову майстерність виконання наших гостей, невичерпну енергію молодості, багату культуру братнього народу, а також цікаві бесіди з секретарем парткому т. Д. Джігія, головою студентського парткому Нонікашвілі та іншими товаришами.

Як пройшов цей чудовий вечір, розповідається на четвертій сторінці.

НА ФОТО: ...
універс...

Важлива справа

ПІДВИЩИТИ ЯКІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Для підготовки висококваліфікованих педагогів-вихователів велике значення має педагогічна практика. Університет має значний досвід в організації як учбової, так і стажерської практики. Але не можна зупинятися на досягнутому, якість педагогічної практики треба підвищувати, усунувши ті недоліки, які є в її постановці.

Ефективність педагогічної практики багато де в чому залежить від її організації і ступеню загальнометодичної кваліфікації її керівників, від знання школи сьогоденного дня.

Нерідкі випадки, коли кафедри виділяють для керівництва педагогічною практикою малодосвідчених людей. Тому, зрозуміло, ці люди не можуть забезпечити належного керівництва. Тим часом, в складі багатьох кафедр є висококваліфіковані доценти й професори, які могли б забезпечити належне керівництво педагогічною практикою. Чому б не залучити їх до безпосередньої участі в цій важливій справі?

Кому, як не викладачам методики, безпосередньо брати участь в керівництві педагогічною практикою, показувати й пояснювати, як теоретичні положення методики треба реалізувати. Крім того, безпосередня участь в практиці збагатить їх свіжим досвідом школи, що надасть методикам, які вони читають, життєвого значення.

Тим часом, не всі викладачі методики беруть участь в практиці. Деякі з них, у кращому випадку, обходять школи, де проходять практику їх студенти. Ніякої користі від цього немає. Нам здається, що учбова частина повинна зобов'язати викладачів методик активно й повсякденно брати участь в практиці студентів.

Виключно велике значення для набуття студентами педагогічних умінь і навичок має стажерська практика, яка є другим етапом практики.

На першому етапі студента вчать і опікають методисти факультету, члени кафедри педагогіки, вчитель, класний керівник, старший піонервожатий і адміністрація школи. Під керівництвом цих осіб студент дає, як правило, шість уроків і здійснює деяку виховну роботу як помічник класного керівника. Під час стажерської практики студент протягом тривалого часу регулярно дає уроки й веде виховну роботу, повністю замінюючи викладача й класного керівника школи. На цьому етапі студент дійсно набуває досвіду педагога-вихователя. Тому не можна ототожнювати учбову й стажерську практики, вірніше, не можна скасовувати останню, як це трапилось в першому семестрі на біологічному факультеті.

Для стажування треба направляти 3—4 студенти в школу, в залежності від кількості класів, з тим, щоб стажер повністю змінив викладача, або ж давав уроки не менше, як у двох паралельних класах.

На деяких факультетах спостерігається намагання об'єднати в часі два види практики, що буде мати місце в другому семестрі на історичному факультеті, а в майбутньому році й на інших факультетах.

Після проведення учбової практики необхідно перерозподіляти студентів по інших школах для стажування. Стажерську практику треба проводити у всіх типах загальноосвітньої школи, включаючи й вечірню (змінну) школу, в технікумах та училищах.

Доцент В. ДЕМ'ЯНЕНКО.

XIX ЗВІТНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

В Великій фізичній аудиторії 27 лютого зібрались вчені нашого університету для того, щоб взяти участь в першому пленарному засіданні XIX звітної наукової конференції.

Ректор університету професор О. І. Юрженко, який відкрив конференцію, підкреслив, що за минулий рік наші наукові робітники і викладачі добились нових успіхів в рішенні важливих наукових проблем.

В Одеському університеті представлено чимало наукових напрямків. Деякі з них традиційні для університету. Інші — нові, продиктовані запитами життя і практикою комуністичного будівництва в нашій країні. Над рішеннями важливих проблем працює великий колектив.

Основною відмітною рисою розвитку науки в Одеському університеті є укрупнення тематик наукових досліджень.

— Пройшов той час, — сказав професор О. І. Юрженко, — коли ті чи інші наукові питання могли вирішуватись талановитими одинками. Зараз виконання серйозного наукового дослідження, спроможного дати відчутний результат, під силу тільки добре організованому колективу, працюючому цілеспрямовано, з правильною доцільною організацією праці.

Деякі такі колективи і було створено в Одеському університеті. Це проблемні лабораторії, які зайняті виконанням госпдоговірних тем, і працюють в тісному контакті з промисловими підприємствами країни.

В своєму виступі О. І. Юрженко розповів і про нові результати одержані в проблемній лабораторії високомолекулярних сполук, якою він керує.

Присутні з цікавістю прослухали також змістовну доповідь про творчість Тараса Григоровича Шевченка.

Після першого пленарного засідання XIX звітної наукової конференції почалась робота секцій.

В. СЕРДЮК.

ШКОЛА МОЛОДОГО ФІЛОЛОГА

15 січня о 6 годині вечора 85 учнів X—XI класів заповнили 20-у аудиторію філологічного факультету. Розпочала свою роботу школа молодого філолога.

З великим інтересом і неослабною увагою прослухана була лекція доцента кафедри російської літератури В. Руденко «Книги — друзі й книги — вороги».

Жваво пройшла вікторина з цікавої граматики, яку провела старший викладач кафедри української мови Т. Бевзенко.

Головна мета нашої школи — виховати у її слухачів художній смак та інтерес до філологічних наук. Тому в тематику занять включені лекції про стан сучасної радянської поезії і прози, про сучасну зарубіжну літературу, мистецтво, з теорії літератури.

Ряд лекцій буде прочитано з проблем мовознавства: «Як людина почала говорити», «Чому люди говорять різними мовами?», «Ти й твоє ім'я».

Програма школи передбачає поряд з лекціями й практичні заняття з питань, які виносились на лекцію, а також обговорення книжкових новинок, театральних вистав, кінофільмів.

Ці форми роботи дадуть можливість слухачам школи виявити свої можливості й сприяти їх дальшому успішному розвитку.

Доцент Є. ВЛАДИМИРОВА.

ПРАЦЮЮТЬ ГУРТКИ...

На філологічному факультеті працюють 14 наукових гуртків: української радянської літератури, шевченкознавства, етнографії і фольклору, гурток по вивченню творчості М. Коцюбинського, російської радянської літератури, зарубіжної літератури, тематичний гурток «Літературна Одеса», гуртки «Нове в лінгвістиці», стилістики російської мови, російської мови, української мови, стилістики української мови, психології та педагогіки.

Відчутні результати багаторічної роботи має гурток по вивченню творчості Коцюбинського. Члени цього гуртка випустили тематичний збірник наукових студентських робіт, який подано на всеукраїнський конкурс. Вони брали участь в республіканських конференціях, присвячених вивченню творчості М. Коцюбинського в Чернігові, Одесі, Дніпропетровську. Виконані в цьому гуртку роботи були опубліковані в «Учених записках музею Коцюбинського» в м. Чернігові.

Багато років плідно працює гурток психології. Він охоплює не тільки студентів філологічного факультету, але й інших.

Чим пояснюється, що так тягнеться в цей гурток студенти?

Науковий керівник гуртка професор Д. Г. Елькін, організував роботу на високому науковому рівні. Теми, розроблені в гуртку, завжди цікаві й актуальні, захоплюють студентів. Так, в останній час в гуртку приділяється велика увага програмованому навчанню. Не залишається поза увагою керівника й питання пропаганди науки. В грудні 1963 року психологічний гурток разом з Одеським

широко представлена була художня частина, в якій брали участь і літературознавці, і артисти. Її починає А. Н. Недзвідський, який прочитав два вірші Володимира Сосюри, присвячені старшому другові й товаришеві Василеві. Далі читають твори Еллана учасниця семінару — вчительки Галина Темірова і Емілія Немировська. Слово беруть артисти театру імені Жовтневої революції. Г. Осташевський читає вірш у прозі «Україні» Валентина Туз — славетне «Повстання». Далі виступає найстаріший актор української сцени — засл. артист УРСР Й. Ф. Маяк. Його заступають Л. Васильєва та представниці наймолодшого акторського покоління Л. Філімонова і В. Плотникова.

Зал аплодує акторам, аплодує Елланові, чие слово продовжує жити і хвилювати серця...

відділом Товариства психологів і секцією психології Будинку вечірних взяв участь в проведенні урочистого засідання, присвяченого 100-річчю класичної роботи І. М. Сеченова «Рефлекси головного мозку».

Минулого року при кафедрі російської літератури організувався гурток «Літературна Одеса», яким керує доцент В. Ф. Руденко. Перевага цього гуртка в тому, що його тематика безпосередньо зв'язана з науковою роботою кафедри. В ньому вивчається одеський період в творчості ряду письменників XIX, XX століть. Студенти працюють над першоджерелами й їх робота носить дослідницький характер. В березні 1964 року члени цього гуртка повинні виступити з рапортом про роботу.

Гурток «Нове в лінгвістиці» організований в минулому навчальному році за проханням самих студентів III курсу російського відділу. Члени цього гуртка під керівництвом М. К. Мартиновської освоюють точні методи дослідження мови, як ось: імовірно — статистичний, трансформаційний та інші. Студенти в цьому гуртку працюють з великим захопленням і обіцяють порадувати нас цікавими доповідями на науковій студентській конференції. Хотілось би, щоб студенти цього гуртка за прикладом членів гуртка психології встановили творчий контакт зі студентами-програмістами механіко-математичного факультету. Це принесло б велику користь як лінгвістам, так і математикам.

Новим на нашому факультеті в цьому навчальному році, що привертає увагу студентів, є гурток стилістики української мови, яким керує В. П. Дроздовський. Цей гурток цікавий методикою проведення засідань, на яких виступає не один доповідач, а ряд, що викликає активне обговорення доповідей.

Гурток шевченкознавства (науковий керівник доцент В. В. Фаденко) створено минулого року в зв'язку з наближенням ювілею великого Кобзаря. Працює він дуже активно. НСТ факультету вважає можливим на базі цього гуртка організувати на початку березня республіканську конференцію, присвячену творчості Т. Г. Шевченка.

НСТ філологічного факультету чекає на своїй конференції студентів інших факультетів.

М. ШАТУХ,
науковий керівник НСТ філологічного факультету.

ВАСИЛЬ ЕЛЛАН — РАЗОМ З НАМИ!

Минуло 70 років з дня народження одного з перших українських радянських поетів Василя Еллана-Блакитного. Пройшовши складний і суперечливий шлях політичної діяльності, він став у 1920 році членом Комуністичної партії і весь свій запал і талант віддав будівництву нової культури. Він був не лише поетом, а й видатним організатором літературного життя, редактором першої української радянської центральної газети «Вісті ВУЦВК», головою першої Спілки пролетарських письменників України.

Відаючись весь роботі, він згорів на ній — передчасно помер у 1925 році на 32 році життя. Починаючи з 1937 року, ім'я Еллана-Блакитного було незаслужено перекреслене в історії української радянської літератури. Після XX з'їзду КПРС добре ім'я поета відновлено.

В Одесі 70-річчя письменника відзначено врочистим засіданням і про його працю, як

Учасники цього семінару внесли значний вклад до вивчення творчості Еллана-Блакитного — тому зараз такою близькою для них справою є вшанування поета. З вступною статтею керівника семінару доцента А. Недзвідського вийшло в 1958 році двотомне видання творів письменника. Над сатирою Валера Пронози (так поет підписував свої сатиричні твори) багато працював активний член семінару доцент І. Дузь, присвятивши їй розділ в своїй книзі про українську радянську сатиру 20-х років. Учасниця семінару, вчителька-дисертантка Н. Заверталюк досліджує публіцистику Блакитного...

Про все це нагадала кандидат філологічних наук Т. Чорна, відкриваючи засідання.

З доповіддю «Василь Еллан-Блакитний — каменяра української радянської культури» виступив доцент А. Недзвідський. Він говорив про Еллана, як поета суворих почуттів, беззастережно відданого справі і про його працю, як

Владислав НАКАЗНИЙ.

ВЧИТЕЛЕВИ

ВИКЛАДАЧАМ УНІВЕРСИТЕТУ
ПРИСВЯЧУЮ

Хоч відчути серцем довелось —
Подих старості долітає,
Срібні нитки зима доплітає
У мережива їх волосся,
Але тренери не старіють,
Не сивіють учителі,
Бо окрілені їхні мрії —
Крила учнів, що мчать у полі!
Повне щастя моєї Землі
Учні з кожним днем наближають.
Молодіють і розвивають
Ощасливлені вчителі,
І в такі неповторні хвилини
В їх волосі побачить світ,
Не холодні зимові сніжини,
А кипучий вишневий цвіт!

ШКОЛЯРЕВИ

Ранок пісню крилату заводить,
Що й тебе до школи веде.
Симфонічним оркестром
природа
Славить працю наших людей.
Розливає хвилі величчі
Мужня музика миру й труда.
Глянь, які то пташки
невеличкі
Сіли нотами на проводах.
Все дзвенить в неповторній
красі —
До-ре-мі-фа-оль-ля-сі...
В цьому хорі твій голос і
друзів
Заплелися дзвінки голоси.
Піднімаючи сонця серпанки,
Грає осінь, мій друже, тобі
У гуртожитку мирних ранків
Увертюру життя й боротьби.

МОВЧАННЯ — «ЗОЛОТО»

«Вся справа в мовчанні,
мовчання — «золото», —
говорив студент й щедро ді-
лився цим скарбом з екзаме-
наторами.

Опубліковані на цій сторінці матеріали прислали наші студенти на конкурс, оголошений редакцією «За наукові кадри».

Конкурс продовжується. Ждемо від вас, друзі, вірші, оповідання, нариси, фотографії, малюнки.

Беріть участь в конкурсі!

С Генкой Ковалевым мы сидим за одним столом. С самого первого курса. И хотя внешне мы мало похожи друг на друга, и характеры у нас разные, это ничуть не мешает нам быть друзьями. В общежитии наши койки стоят рядом, и по утрам Генка будит меня.

— Вставай, соня, — ласково говорит он, — опоздаешь.

Хороший он парень, Генка Ковалев, вот только задумчивый очень.

Сядет за стол, подопрет голову руками, очки на носу без конца поправляет (это у него привычка такая) и думает, думает, думает...

— О чем это ты думаешь, Генка, — скажу я ему.

А он ни слова в ответ, головы не повернет, вроде не слышит.

Ребята поговаривали, что Генка — убежденный холостяк, и, вообще, равнодушен к прекрасному полу. Я никогда не спрашивал его об этом, но и с девушкой ни разу не видел.

На 4 курсе послали нас в Ленинград на практику. Я и все ребята наши прыгали от восторга. Шутка ли, побывать в самом Ленинграде, где «каждый камень историей дышит». И только Генка оставался невозмутимым.

— Может быть, ты не расслышал, Гена, — спросил я, — нас в Ленинград посылают...

— Да отстань ты, липучка, — отвечал Генка.

В Ленинграде мы разместились в студенческом общежитии, что у Нарвских ворот. Днем все мы, как и подобает студентам, проходили практику, а вечером... Вечером мы словно преображались. Наглаженные, надушенные спускались мы в метро и через десять минут выходили на Площади Восстания. Посмотрев на нас, любой сказал бы — приезжие. Да мы и не скрывали этого. Здесь все приводило нас в восторг — высота зданий и чистота тротуаров, строгость рекламы и приветливость прохожих. И огромное количество мемориальных досок — «Здесь жил Белинский». Здесь — Чайковский, здесь — Герцен...

А Генка шел чуть позади нас, по-маяковски заложив руки в карманы, и как-то очень спокойно и сосредоточенно все рассматривал. «Чудак», — пожимали плечами ребята.

Уже после первого студенческого вечера в Ленинградском университете, куда мы были приглашены, компания наша начала распадаться — многие познакомились

с девушками. Понятно, с ними — веселей. Познакомился с девушкой и я.

Звали ее Тоней. Была она застенчивая, почти не танцевала. Генка тоже был на вечере, но держался как-то в стороне. Когда, проводив Тоню, пришел в общежитие, я застал Генку спящим.

РАССКАЗ

За месяц мы так привыкли к Ленинграду, что домой не хотелось возвращаться. А когда приехали, только и разговору было, что о ленинградской практике.

Однажды мы встретили на лестнице декана.

Заговорили все сразу, наперебой рассказывая о ленинградских впечатлениях.

— Ну, а вы, Ковалев, почему молчите? — спросил он.

— Да так, в общем, практика как практика, — отвечал Генка, — и город тоже, как город, большой...

— Ты это о Ленинграде так! — набросились на него ребята. Но Генка слушал с невозмутимым видом и, поправив очки на носу, спокойно поднялся наверх.

Шло время. Мы успешно сдали экзамены. Вскоре по общежитию поползли слухи о предстоящей практике. При слове «практика» мы тотчас вспоминали город на Неве. Но каково же было наше разочарование, когда Валя Климов, сестра которого работает в деканате, сообщил:

— Ребята, едем в Могилев.

— Куда? — переспросил Витка Спинкин.

— В Могилев, город есть такой.

...В Могилев приехали в дождь, и настроение было какое-то кислое. Успокаивали себя тем, что практика непродолжительная.

Вечерами мы сидели в общежитии за шахматами, «забывали козла», а Генка, наш Генка тщательно брился, старательно поправлял прическу и уходил. И так каждый вечер. Куда уходил Генка, было для нас тайной.

— Что же это вы, ребята, в город не пойдете? — спросил он как-

то. А город, между прочим, неплохой.

— Что-то не тянет, — отозвался из-под одеяла Сережа Глазков, — да и погода не располагает.

Я не узнавал Генку, он словно преобразился. Куда девалась его задумчивость, нерасторопность? Неужто ему весело от того, что скучно ему?

Генкину тайну раскрыл тот же Валька Климов.

— Был я только что в гастрономе, колбасу покупал, — рассказывал Валька, — вдруг — заходит. Кто бы вы думали? Ковалев, и рядом с ним девушка.

— Не может быть! — не поверили ребята.

— Честное слово! — Я и сам вначале не поверил. Подходят они к кондитерскому, и Генка ей конфеты покупает. А девушка прямо скажу, ребята, — сим-патичная.

Когда Генка явился, мы начали приставать к нему с расспросами. Расскажи, мол, где познакомился, кто такая и так далее.

И Генка рассказал. Когда возле вокзала мы, растянувшись в длинную очередь, поджидали автобус, Генка задержался у киоска с водой. Вдруг, откуда ни возьмись, выскочила «Победа», и сбила девушку на велосипеде. Генка, находившийся неподалеку, поспешил на помощь, доставил девушку в больницу.

— Серьезного ничего, только Ира испугалась очень, — закончил он свой рассказ.

...До отхода поезда оставалось 5 минут. Мы сидели в теплом вагоне, лбами и носами прижавшись к толстому вагонному стеклу, и с нескрываемой завистью смотрели на Генку. Он стоял на мокром перроне, без шапки, держа в руке руку Иры. Они тихо разговаривали.

А когда раздался гудок и поезд тронулся, Ира побежала по перрону, махая на прощанье рукой. Генка стоял в тамбуре.

— Я приеду, Ира, Ты жди-и-и...

— услышали мы его голос.

— Ну как практика? — спросил нас декан при встрече.

— Ничего особенного, практика как практика, — отвечали ребята.

— А город?

— Тоже мне город, — махнул рукой Вася Сухарев.

— Это ты о Могилеве так? — набросился на него Генка. — Да ты и в городе ни разу не был. Не слушайте его, город чудесный, зеленый, новостроек много, и, главное, люди там замечательные...

А. СИГАЛОВ,

ПЕДПРАКТИКА

Пятнадцать парт,
Пятнадцать пар,
А ты одна за столиком учителя.
Пятнадцать парт,
Пятнадцать пар —
А на кого тебе сейчас

рассчитывать?
И много глаз —
Как напоказ —
Глядят в упор, глядят —
не отрываются.
Не оступись,
Не прослезись —
Вмиг напроказят, вмиг, что
называется.

Нет, присмотрись:
Глаза зажглись...
Они не хитро смотрят, а
внимательно.

Ты этот жар
В пятнадцать пар,
Пожалуйста, используй
обязательно.

Пускай пока
Дрожит рука —
Ты не одна за столиком
учителя...

Ведь полный класс,
Не сводит глаз...
На них всегда ты можешь и
рассчитывать!

НАТУРА ВЖЕ ТАКА

Байка
Пройшовшись по дорозі,
Присіла Гава в верболозі.
Мовчать не звикла — натура
вже така,

Вона й промовила до
старого Пенька:

— Ти чув про Солов'я?
Це ж справжній кар'єрист!
Це ж через нього, знаю я,
Мій артистичний пропадає
хист.

Скажи, старенький, що
робить я мушу?

Він щебетом своїм мій
голосочок глушить.

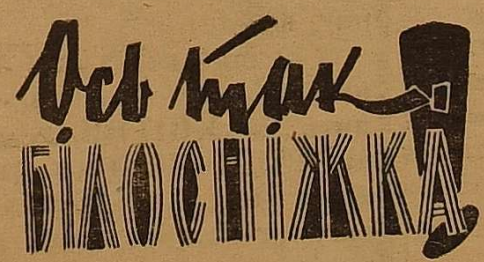
— Ну що сказати тобі я
мушу, любя?

Поглянь ти краще он на
того дуба!

Дивись: який на зріст, як
вигнало в плечах!

Це ж через нього і мене
ніхто не поміча.

С. КОЛІСНИК,
студент V курсу заочного від-
ділення факультету іноземних
мов.

НОВЕЛА

ЗАПЕВНЯЮТЬ, що Дід Мороз приходить несподівано. Стук, стук — і в будинку. Однак я не приверженець такої гіпотези. Я знаю інше, що він задовго до свого приходу залишає свою візитну карточку: чи то запрошення на бал-маскарад, чи на дружню вечірку, чи лист-виклик на сесію для складання іспитів...

Чи знаєте ви, що таке математичний аналіз? Ні! Ви не знаєте цього! Я йшов з вокзалу й думав про те, як зрозуміло втолкувати менторам моїм,

що я знаю математичний аналіз на добру «трійку».

З такими думками я й попрямував прямо з вокзалу в університет. А тут якраз відбувався новорічний вечір якогось факультету.

АКТОВИЙ зал, звільнений від стільців, став ширший, просторіший. Висока, в два поверхи, ялинка світилась різнокольоровими гірляндами, аромат хвої п'янив, і здавалось: зараз вийде білосніжка, за нею сім гномів та інші мешканці казок Андерсена.

І... вона ввійшла. Одна. Без гномів. Пробираючись поміж молоді, що танцювала, я пішов їй назустріч.

— Здрастуй, білосніжка!

— Здрастуйте, — відповіла вона.

— Запрошую Вас на тур вальса.

Вона подала руку, й мені здалось, що музика залунала голосніше, ялинка загадково мигнула вогнями. Я танцював з білосніжкою. Після кожного танцю, боячись, що її хтось забере від мене, я не відходив від неї.

— Білосніжка я хочу бачити Вас щодня.

— Це можна.

— Де ми зустрінемося завтра?

— Біля мого будинку, о 7 годині вечора.

Вона сказала адресу.

Ми знову закрутились в танці й серце стукотіло в такт музиці.

Після дванадцятої білосніжка, усміхаючись, запитала:

— Сергію, ти захоплюєшся штангою?

— Ні.

— А чому в тебе такі згрублі руки?

— Я токар-верстатник.

Її великі сірі очі опустились вниз, посмішка повільно потухла.

— А я думала...

В цей час підскочило юне дарування з вусиками, як у вальса пік, розшаркалося і забрало мою білосніжку.

Я так і не довідався, про що вона думала, а лише здогадався про це. Білосніжка вернулася в казку.

Ми більше не зустрінемося з нею.

Другого дня я складав іспит з математичного аналізу.

Ні, я не складав іспит, а відкривав математичні закони для неї, для білосніжки, я доводив їй, що мої згрублі руки можуть перемагати не тільки метал. Дошка прогиналась від натиску крейди, якою я писав формули.

Мені здавалось, що за столом, поруч з строгим професором математики, сидить і вона, білосніжка.

— Добре, бажаю успіхів, — сказав професор.

І, виходячи з аудиторії, тримаючи в білих від крейди руках залікову книжку, я тихо прошепотів:

— Ось так, білосніжка!

М. ДЕГТЯР,

студент II курсу відділу журналістики загальнонаукового факультету.

ЯК СОНЦЕ СЯЄ ДРУЖБА НАША

ДРУЖБА! Дружба! Дружба! Дружба!

ВЕЛИКИЙ актовий зал. Але він був досить малим у цей вечір, щоб вмістити всіх тих, хто прийшов на зустріч з нашими дорогими гостями-тбілісцями. Багатьом довелося слухати концерт по трансляції.

Так, це була чудова зустріч, тепла, щира розмова мовою мистецтва між молоддю двох братніх народів, темою якої була дружба — вічна і непорушна.

— Наша дружба заглиблюється в сивину віків, — говорить від імені студентів і вчених нашого університету доцент П. Маркушевський, звертаючись до гостей з словами привіту. Українська земля привітала великого сина грузинського народу Давида Гургамішвілі, а ви — доньку українського народу — Лесю Українку. Це ж у вас, в Сурамі, створено перший в світі музей поетеси. Якою чудовою сторінкою українсько-грузинської дружби є взаємини Церетеллі-Шевченко. «Після розмови з Шевченком я зрозумів, як треба любити Батьківщину», — пише поет у своїх спогадах.

Чимало сторінок в історію дружби наших країн вписав і наш Одеський університет. Багато посланців грузинського народу навчалось в його стінах. Вихованець нашого університету, а потім професор — Петріашвілі був першим ректором грузинського університету. Наш університет кінчали академік Корнелій Кекелідзе, професор Мелікшвілі, професор Нодія.

В роки Вітчизняної війни командиром першого українського полку партизанів був син грузинського народу Герой Радянського Союзу Давид Бакрадзе.

Грузинський народ створив багату культуру, яка є складовою частиною культури всього радянського народу. Характерно, що курс історії грузинської літератури в нашому університеті читає доцент кафедри української літератури К. Ю. Данилко, чимало дипломних та курсових робіт з історії вашої літератури написано нашими студентами.

— Сини і дочки сонячної Грузії, — звертається до гостей т. Маркушевський, підносячи великий букет квітів, — хай наша дружба розквітне, як ці квіти. В січні вони по-весняному розквітли, щоб

привітати вас, друзів із славної Грузії.

Від імені студентів, викладачів та вчених Тбіліського університету з відповіддю-привітом виступив доцент Генгіз Чочуа.

— Нашу країну називають сонячною, — говорить він, — але приїхавши до Одеси, ми впевнились, що це ще одне сонячне місто в повному розумінні цього

слова — сонячні посмішки, виняткова гостинність. І як сонце сяє дружба наша, дружба братніх українського і грузинського народів.

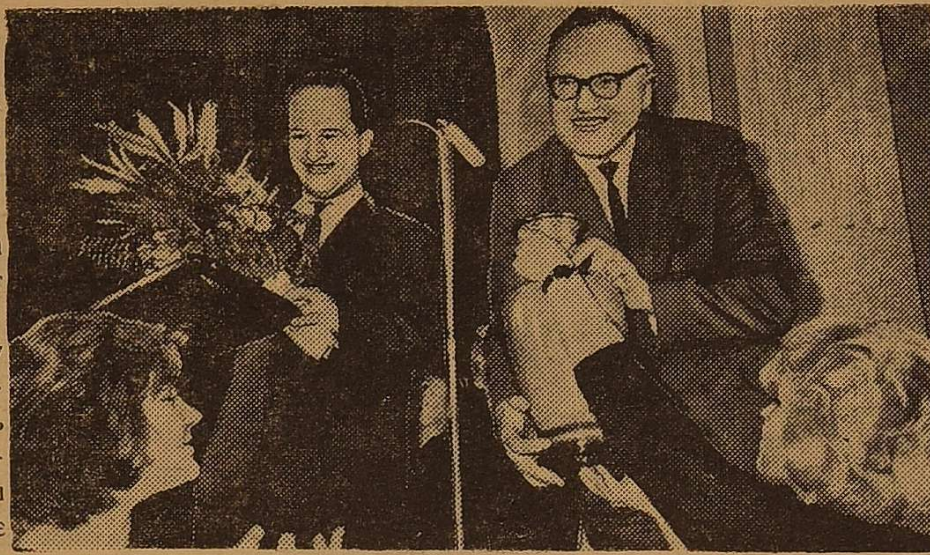
— Дружба ця, — продовжує товариш Чочуа, — розвивалась і міцніла і особливо розцвітає сьогодні, коли наші народи разом зі всіма народами Радянського Союзу будують світле майбутнє — комунізм.

— Хай міцніє і розцвітає дружба між студентами і вченими наших університетів. Ми запрошуємо вас в Грузію, на вашу щирість гостинність відповідаємо взаємно.

Хай живе Одеський університет, що йде до свого століття! Мегаоброба! Дружба!

КОНЦЕРТ розпочинає великий симфонічний оркестр. За партитурою молодий диригент Гіві Мунджішвілі. Ллються мелодії композитора Лагідзе. Виконує пісні вокальна група. Соло — Нана Абесадзе. Її голос звучить ніжно, щиро. Він захоплює своєю задушевністю, гарячою любов'ю до свого міста, народу, Батьківщини. І ця любов наповнює серця слухачів.

Бухенвальдський набат... В різному виконанні ми слухали ці тривожно-грізні мотиви, але у виконанні соліста Тенгіза Канделакі і в супроводженні симфонічного оркестру вони хвилюють

Представники дружніх університетів Т. ЧОЧУА та П. МАРКУШЕВСЬКИЙ обмінюються пам'ятними подарунками.

з новою силою.

Порадували своїм блискучим виконанням арій із класичних опер солісти оркестра Тенгіз Чочуа і Гурам Зедгінідзе. Арію Жермона із опери «Травіата» та пісню Кіазо із опери «Даїсі» композитора Палеашвілі майстерно виконав Т. Чочуа. Слухаючи його, забуваєш, що співає любитель. Хвилює тембр голосу і оперне мистецтво Гурама Зедгінідзе, що виконав кабалеро Монріко із опери Верді «Трубадур».

Історик Г. Зедгінідзе і філолог Т. Чочуа познайомили нас з опе-

рою Палеашвілі «Абесалом і Етері», виконавши дует. Бурхливою овацією нагородили їх слухачі. Веселі куплети Цангала із опери «Даїсі» з майстерністю виконав Тенгіз Нозадзе.

На зміну музиці прийшли танці. Талець Картулі (в перекладі значить грузинський), жаргівливий аджарський танець «Гандаган» і давній Тбіліський танець —

всі вони — чудове досягнення танцювального ансамблю та його керівника заслуженого артиста Грузинської РСР Романа Чохонелідзе. Для характеристики танців важко знайти одне слово. Це було — красиво, зворушливо — дівчата; могутньо, самовіддано — юнаки. В цілому — прекрасно!

А ніжного і сильного Гугунішвілі і тонкого юмориста Бухайдзе глядачі полюбили з першої їх появи на сцені.

Танці в другому відділі чергувалися з піснями. Ми почули проїняту ніжним смутком народну пісню «Суліко», «Светлячок» у виконанні вокального ансамблю. З великим успіхом виступили юнаки — вокально-інструментальне тріо та інші.

На закінчення концерту виступив малий естрадний оркестр. З насолодою присутні слухали популярні пісні у виконанні солістів Нани Абесадзе, Т. Цагурія та Г. Бєжіташвілі.

КОЛИ програму було закінчено і гості, взявшись за руки, вийшли вперед і під бурхливі оплески присутніх почали скандувати слово «ДРУЖБА», незвичайне захоплення охопило всіх.

І знову вдарив бубон, і знову стали в коло танцюристи, а до них приєднались наші студенти і викладачі.

І довго ще не стихала музика у вестибюлі.

Танці, пісні, нові знайомства, бесіди...

НА ФОТО: фрагменти з концерту художньої самодіяльності Тбіліського державного університету.

ШКОЛА СТУДКОРІВ

ДРУГИЙ рік існує при редакції газети «За наукові кадри» школа студкорів, створена парткомом ОДУ.

Чергове заняття в нинішньому році відбудеться 12 ЛЮТОГО.

Про завдання університетської преси студкорам розповість доцент М. РАКОВСЬКИЙ. Потім відбудеться заняття на тему «Інформація в газеті». Наприкінці студкори ознайомляться і обговорять план роботи газети на лютий — травень 1964 року.

26 ЛЮТОГО перед студкорами виступить відповідальний секретар газети ЦК ЛКСМУ «Комсомольська іскра» І. БЕЛЕНЬКОВ. Він розповість про те, як треба працювати над газетною статтею.

Зустрінеється з нашими студкорами і редактор газети «Комсомольська іскра» Е. ГРИГОР'ЯНЦЬ. Він поведе мову про професію журналіста та про обов'язок студкорів. Ця бесіда відбудеться 26 БЕРЕЗНЯ.

11 КВІТНЯ спеціальний кореспондент газети «Прапор комунізму» П. РЕЙЦІН розповість про такі газетні жанри, як нарис, фейлетон.

З оглядом факультетських стінних газет виступить 25 КВІТНЯ доцент М. ПАВЛЮК. Потім студкори візьмуть участь в екскурсії по друкарні, познайомляться з тим, як робиться газета.

В ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ — 5 ТРАВНЯ 1964 РОКУ — ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРШИЙ ВИПУСК ШКОЛИ СТУДКОРІВ.

Редактор Е. ГОГУНСЬКИЙ.

В ОДЕСУ З ВІЗИТОМ

ЩОРОКУ сотні молодих спеціалістів закінчують вищі учебні заклади й одержують путівки в трудове життя. Молоді фізики, хіміки, математики, геологи, філологи й інші несуть свої знання в народ. Але вони покликані також бути носіями високої культури соціалістичного суспільства.

Якраз тому в стінах нашого університету велика увага приділяється культурному становленню людей, їх естетичному вихованню, розвиткові художнього смаку. В Тбіліському університеті функціонують численні художні гуртки й колективи самодіяльності, які служать якраз цим високим цілям.

Особлива увага приділяється справі пропаганди класичної музики серед студентства. В 1950 році в університеті було створено студентський симфонічний оркестр, яким керував заслужений діяч

мистецтв, диригент Олександр Насідзе.

В симфонічному оркестрі університету пройшли своє перше хрещення зараз професіонали Нодар Андгуладзе, один з кращих драматичних тенорів нашої країни, Костянтин Маградзе, Тенгіз Нозадзе, Діна Джітава і багато інших.

Плодотворну роботу веде танцювальний ансамбль під керівництвом заслуженого діяча мистецтв Романа Чохонелідзе. Цей ансамбль існує більше тридцяти років і за цей час виховав чимало талановитих танцюристів нашої республіки. Достатньо відзначити імена Я. Зедалідзе й М. Ломатідзе, які не раз завойовували звання лауреатів всесвітніх фестивалів й інших конкурсів.

З 1928 року існує великий хор пісні, який заснував чародій грузинської народної музики, заслу-

жений діяч мистецтв Авксентій Мегрелідзе. Розпочату ним справу продовжили диригенти Соломон Гвелесіані і Гурам Бакрадзе.

Плодотворно працює естрадна група, в склад якої входять студенти різних факультетів.

Синтезом всієї діяльності художніх колективів є створення народної опери при Тбіліському державному університеті на чолі з талановитим оперним диригентом, заслуженим діячем мистецтв Вахтангом Полашвілі.

В 1963 році була здійснена постановка перлини грузинської оперної класики «Даїсі» Захарія Палеашвілі.

Цими днями своє мистецтво грузинські студенти показали своїм одеським друзям — студентам і трудящим міста-героя.

Тенгіз ЧОЧУА,
Гурам ЗЕДГІНІДЗЕ.

